

به: نمایندگان دائمی کشورهای عضو و ناظر شورای حقوق بشر ملل متحد

عالیجنابان گرامی!

نهادهای جامعه‌ی مدنی افغان و بین‌المللی امضاکننده‌ی این نامه یک بار دیگر از این طریق، نگرانی‌های عمیق خود را در رابطه با بحران فزاینده‌ی انسانی و حقوق بشری در افغانستان با شما در میان می‌گذارند. این نهادها بار دیگر بر نیاز فوری برای ایجاد یک سازوکار مستقل بین‌المللی پاسخگویی از سوی شورای حقوق بشر ملل متحد (از این پس «سازوکار پاسخگویی») برای افغانستان تأکید می‌کنند؛ سازوکاری که بتواند از روند پاسخگویی در قبال موارد نقض فاحش و سیستماتیک حقوق بشر و جرایم مشمول حقوق بین‌الملل – چه آنهایی که در گذشته صورت گرفته و چه آنهایی که هنوز هم در سراسر افغانستان ادامه دارد – حمایت کند.

از سال ۲۰۲۱ به این سو، شمار روزافزونی از نهادهای جامعه‌ی مدنی، از جمله این گروه گسترده‌ی سازمان‌های حقوق بشری بین‌المللی و افغان خواستار ایجاد یک سازوکار پاسخگویی توسط شورای حقوق بشر شده‌اند؛ سازوکاری که مأموریت آن تحقیق، گردآوری، حفظ و تحلیل اسناد و شواهد مربوط به جرایم مشمول حقوق بین‌الملل و سایر موارد نقض جدی حقوق بشر در افغانستان باشد. این درخواست¹ بر اساس مشورت‌ها و دادخواهی پیوسته و سازگار توسط نهادهای جامعه‌ی مدنی افغان و مدافعان حقوق بشر در داخل و بیرون از کشور شکل گرفته است.

اخیراً گزارشگر ویژه‌ی ملل متحد در امور حقوق بشر افغانستان² و همچنان یک گروه میان‌منطقه‌ای از کشورهای³ نیز برای این امر صدا بلند کرده‌اند. در سال ۲۰۲۴، خود شورای حقوق بشر ملل متحد تشخیص داد که باید «از ظرفیت جمع‌آوری، حفظ و تحلیل شواهد مربوط به جدی‌ترین جرایم بین‌المللی و موارد نقض حقوق بین‌الملل به گونه‌ای که بتواند روندهای آینده پاسخگویی و عدالت انتقالی را تسهیل کند، اطمینان حاصل شود».⁴

همچنین، مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تازگی یک قطعنامه (GA/12469) را تصویب کرده که بر «ضرورت تحقیق در مورد ادعاهای مربوط به موارد کنونی و پیشین نقض و تخطی حقوق بشر و نیز قضایای نقض حقوق بشر دوستانه‌ی بین‌المللی در افغانستان تأکید می‌کند و اهمیت فراهم‌آوری راهکارهای کارآمد و مؤثر برای جبران خسارت به قربانیان و بازماندگان و کشاندن عوامل این جنایات به عدالت مطابق با قوانین ملی و بین‌المللی را برجسته کرده است.»

1 شامل مکاتبات پیشین در سال‌های ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴، پیش از پنجاه و چهارمین و پنجاه و هفتمین اجلاس شورای حقوق بشر

2 توصیه گزارشگر ویژه افغانستان در گزارشش به شورای حقوق بشر (A/HRC/59/25) بند ۱۱۳ از کشورهای عضو این خواسته را مطرح کرده است؛ یک مکانیزم مستقل پاسخگویی با مأموریت جامع ایجاد کنید تا موارد نقض و سو استفاده‌های گذشته و جاری از حقوق بشر و قوانین بشر دوستانه‌ی بین‌المللی را بررسی و علل و ریشه‌های آن‌ها را شناسایی کند. شواهد را جمع‌آوری و حفظ کنید، مظنونان را شناسایی و پرونده‌هایی برای پشتیبانی از پیگردهای قانونی در آینده و دیگر اشکال پاسخگویی از جمله حقیقتیابی، عدالت و جبران کامل و مؤثر آماده کنید.»

3 آیسلند، آفریقای جنوبی، چیلی، کاستاریکا، لیختن‌اشتاین، سوئیس، لوکزامبورگ، کلمبیا، اسلوانی، اسپانیا، چک، مکزیک، فرانسه و افغانستان

ایجاد یک سازوکار پاسخگویی برای افغانستان، ابزار کلیدی برای مقابله با معافیت‌های ریشه‌دار و چندین دهه‌ای از مجازات، در بحران کنونی کشور خواهد بود. این سازوکار همچنین می‌تواند از دسترسی قربانیان و بازماندگان، به عدالت، حقیقت و جبران خسارت حمایت کند. سازوکار پاسخگویی می‌تواند راه‌های دستیابی به عدالت و پاسخگویی مبتنی بر نیازها و دیدگاه‌های قربانیان و بازماندگان را تقویت کند؛ تحقیقات جامع و قوی درباره‌ی موارد جدی نقض حقوق بشر در سراسر کشور، از جمله خشونت‌های جنسی و مبتنی بر جنسیت را تضمین و از تکرار نقض‌ها جلوگیری کند و به چرخه‌های خشونت و معافیت پایان بخشد.

این سازوکار متمایز و در عین حال مکمل مأموریت حیاتی گزارشگر ویژه ملل متحد در امور حقوق بشر افغانستان خواهد بود؛ مأموریتی که باید تمدید و به‌طور کامل تمویل شود. علاوه بر آن، این سازوکار می‌تواند مکمل و حامی تلاش‌های جاری یا احتمالی آینده در محکمه بین‌المللی جزایی (ICC)، محکمه بین‌المللی عدالت (ICJ) و در سطح ملی - از جمله از طریق استفاده از صلاحیت جهانی یا سایر اشکال صلاحیت قضایی برون‌مرزی در دادگاه‌های کشورهای ثالث - و همچنان ابتکارات احتمالی آینده عدالت انتقالی باشد.

افغانستان ۴۷ سال جنگ را تجربه کرده است و دو نسل از افغان‌ها در چرخه‌های درگیری گرفتار شده‌اند. [توافق‌نامه‌ی بن](#) در سال ۲۰۰۱ که بنیاد جمهوری اسلامی افغانستان را گذاشت، با هدف «پایان دادن به منازعه‌ی تراژیک در افغانستان و ترویج مصالحه‌ی ملی، صلح پایدار، ثبات و احترام به حقوق بشر در کشور» آغاز شد. در سال ۲۰۰۵، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان (AIHRC) گزارش تاریخی «صدای عدالت» را منتشر کرد؛ گزارشی که صدای هزاران افغان را گردآوری نمود که خواستار حقیقت، پاسخگویی و جبران برای دهه‌ها جنایات مرتبط با جنگ بودند. این گزارش نشان داد که قربانیان، بازماندگان و جوامع سراسر افغانستان خواهان محاکمه‌ی عاملان مظنون به ارتکاب جرایم مشمول حقوق بین‌الملل، پایان دادن به فرهنگ معافیت، و اجرای عدالت انتقالی معنادار برای درمان زخم‌های عمیق کشور اند.

چندین ابتکار مهم بین سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۲ شکل گرفت؛ از جمله گزارش «[صدای عدالت](#)»، [گزارش ترسیم منازعه سازمان ملل](#)، [پروژه عدالت افغانستان](#) و مهم‌تر از همه، گزارش ترسیم منازعه کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان که هنوز منتشر نشده است. طالبان در چهار سال گذشته، تدابیر حقوقی و پالیسی‌هایی که بیشتر برای ترویج و حمایت از حقوق بشر در افغانستان اتخاذ شده بود را برهم زده‌اند. طالبان، به‌عنوان مقامات دی فکتو، تعهدات بین‌المللی افغانستان را نادیده گرفته و محدودیت‌های خودسرانه، غیرقانونی و گسترده‌ای را بر حقوق بشر وضع کرده‌اند.

طالبان تلاش کرده‌اند زنان و دختران را عملاً از جامعه‌ی افغانستان حذف کنند. زنان و دختران همچنان با ممنوعیت‌های دسترسی به آموزش متوسطه و عالی، محدودیت در اشتغال، محدودیت در آزادی گشت‌وگذار، ممنوعیت نشان دادن چهره و استفاده از صدا در اجتماع و سایر محدودیت‌های شدید بر حقوق بشر و آزادی‌های اساسی - که در قانون «امر به معروف و نهی از منکر» مورخ ۲۱ اگست ۲۰۲۴ - تدوین شده، مواجه‌اند. آنان همچنین از دسترسی به خدمات اساسی محروم‌اند. افزون بر این، زنان و دختران متعلق به جوامع اقلیت و/یا دارای معلولیت و همچنان [دگرباشان جنسی](#) با لایه‌های متعدد تبعیض روبرو هستند. در تاریخ ۸ جولای ۲۰۲۵، محکمه‌ی بین‌المللی جزایی (ICC) برای هبت‌الله آخندزاده، رهبر طالبان، و عبدالحکیم حقانی، قاضی‌القضات طالبان، به اتهام ارتکاب جنایات علیه بشریت از جمله تعقیب و آزار زنان، دختران و دگرباشان جنسی بر اساس جنسیت، حکم بازداشت صادر کرد.

حاشیه‌نشینی و محروم‌سازی اقلیت‌های مذهبی و قومی در افغانستان تحت حاکمیت طالبان تشدید شده است. جوامع مذهبی از جمله هزاره‌ها، شیعیان، اسماعیلیان، سیک‌ها و هندوها با محدودیت‌های جدی در برگزاری مراسم مذهبی

و فرهنگی خود مواجه‌اند. در میانه‌ی بحران‌های عمیق انسانی و اقتصادی، محدودیت‌های طالبان بر کار زنان مانع نظارت بر توزیع کمک‌ها، به‌ویژه برای خانواده‌های بی‌سرپرست و سایر گروه‌های محروم و آسیب‌پذیر شده است.

هرگونه مخالفت علنی یا انتقاد از طالبان با مجازات‌های شدید، خودسرانه و تلافی‌جویانه‌ی خشونت‌بار روبه‌رو می‌شود. زنانی که به‌طور مسالمت‌آمیز برای حقوق خود دادخواهی می‌کنند، مدافعان حقوق بشر، فعالان جامعه‌ی مدنی، خبرنگاران، هنرمندان، موسیقی‌دانان، قضات و وکلا، آموزگاران، منتقدان و دیگران همواره هدف قرار می‌گیرند. آنان تهدید، بازداشت و توقیف خودسرانه، شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها را تجربه می‌کنند. مقامات و نیروهای حکومت پیشین با اعدام‌های فراقانونی و خودسرانه، ناپدیدسازی اجباری و دیگر اشکال انتقام‌گیری مواجه شده‌اند. طالبان مجازات‌های بی‌رحمانه و غیرانسانی از جمله اعدام‌های علنی، شلاق‌زدن و دیگر اشکال مجازات بدنی علیه مردان، زنان و دگرباشان جنسی را به اجرا گذاشته‌اند. دگرباشان جنسی با تبعیض مضاعف، توقیف غیرقانونی، باج‌گیری، شکنجه و قتل روبه‌رو هستند.

سیستم قضایی و حقوقی مستقل افغانستان جای خود را به نظامی داده که بر پایه‌ی تفسیر خودسرانه‌ی طالبان از احکام دینی استوار است و دیگر به‌گونه‌ای عمل نمی‌کند که بتواند از حقوق مردم افغانستان حفاظت کند. همان‌گونه که بیانیه‌ی مشترک بیش از ۲۸ ماموریت رویه‌های ویژه سازمان ملل متحد در ۱۴ اگست ۲۰۲۴ روشن ساخته است، «راه‌های دسترسی به عدالت در افغانستان تحت کنترل طالبان عملاً وجود ندارد.»⁵ در این شرایط، طالبان دسترسی گزارشگر ویژه را برای نظارت نزدیک و گزارش‌دهی در رابطه با موارد نقض گسترده و مداوم حقوق بشر ممنوع کرده‌اند.⁶

بخش اعظم جرایم مشمول حقوق بین‌الملل که در گذشته صورت گرفته - از جمله اعدام‌های فراقانونی و سایر قتل‌های غیرقانونی، ده‌ها هزار مورد ناپدیدسازی اجباری، جرایم جنسی و مبتنی بر جنسیت، شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها توسط حکومت پیشین، نیروهای بین‌المللی و دیگر گروه‌های مسلح که در بخش‌هایی از کشور قدرت داشته‌اند - همچنان ثبت‌نشده و گزارش‌نشده باقی مانده است. تمامی این موارد در فضای کامل معافیت صورت گرفته‌اند و چرخه‌های بعدی نقض حقوق بشر را تقویت کرده‌اند. این واقعیت ضرورت ایجاد یک سازوکار مستقل بین‌المللی پاسخگویی برای افغانستان را برجسته می‌سازد.

5. بیانیه‌ی مشترک گزارشگر ویژه‌ی سازمان ملل در امور حقوق بشر افغانستان، گروه کاری در مورد تبعیض علیه زنان و دختران، گزارشگر ویژه‌ی سازمان ملل متحد، در مورد خشونت علیه زنان و دختران، علل و پیامدهای آن، رئیس کمیته‌ی رفع تبعیض علیه زنان، رئیس کمیته‌ی حقوق کودک، گزارشگر ویژه در مورد شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیر انسانی یا تحقیرآمیز، کارشناس مستقل حقوق بشر و همبستگی بین‌المللی، گزارشگر ویژه‌ی حقوق بشر در جمهوری دموکراتیک خلق کوریا، کارشناس مستقل در زمینه‌ی حفاظت در برابر خشونت و تبعیض بر اساس گرایش جنسی و هویت جنسیتی، گزارشگر ویژه‌ی آزادی دین یا باور، گزارشگر ویژه‌ی حقوق بشر افراد آوارهی داخلی، گزارشگر ویژه‌ی حقوق بشر برای محیط زیست، پاک، سالم و پایدار، کارشناس مستقل ترویج نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه، گزارشگر ویژه‌ی قاچاق انسان، به‌ویژه زنان و کودکان، گزارشگر ویژه در مورد اعدام‌های فراقانونی، سریع و خودسرانه، گزارشگر ویژه‌ی اشکال معاصر بردمداری، از جمله علل و پیامدهای آن، گزارشگر ویژه در حوزه‌ی حقوق فرهنگی، گزارشگر ویژه مسائل اقلیت‌ها، گزارشگر ویژه در مورد حقوق آزادی اجتماعات مسالمت‌آمیز و انجمن، گروه کاری ناپدیدشدن‌های اجباری یا غیرارادی، گزارشگر ویژه‌ی حق آموزش، گزارشگر ویژه‌ی وضعیت مدافعان حقوق بشر، گزارشگر ویژه‌ی آزادی عقیده و بیان، گزارشگر ویژه‌ی رفع تبعیض علیه افراد مبتلا به جذام (بیماری هانسن) و اعضای خانواده‌شان، گزارشگر ویژه‌ی مبارزه با تروریسم و حقوق بشر، گزارشگر ویژه‌ی حق تغذیه، گزارشگر ویژه‌ی وضعیت حقوق بشر در سرزمین‌های فلسطینی اشغال‌شده از سال ۱۹۶۷، گزارشگر ویژه‌ی استقلال قضات و وکلا، گزارشگر ویژه‌ی حق مسکن مناسب جامعه‌ی بین‌المللی نباید حاکمیت طالبان در افغانستان را عادی‌سازی کند. OHCHR (۱۴ اگست ۲۰۲۴)

با توجه به موارد فوق، ما بار دیگر درخواست خود را تکرار کرده و اعضا و ناظران شورای حقوق بشر را ترغیب می‌کنیم تا بر مبنای اجماع شکل‌گرفته در قطعنامه ۵۷/۳ عمل کرده و فوراً در نشست شصتم شورا یک سازوکار مستقل بین‌المللی پاسخگویی برای افغانستان ایجاد کنند که دارای مأموریت‌های زیر باشد:

تحقیق درباره‌ی تمامی ادعاهای سابق و کنونی نقض و تخطی حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بین‌الملل بشری، همچنان جرایم مشمول حقوق بین‌الملل، از جمله جرم تعقیب و آزار جنسیتی علیه زنان، دختران و دگرباشان جنسی

جمع‌آوری، تثبیت، حفظ و تحلیل شواهد مربوط به این نقض‌ها و تخطی‌ها مطابق با معیارهای بین‌المللی، و تهیه دوسیه‌ها از موارد مربوط به موارد سابق و فعلی خشونت و آزار، به شمول جرایم جنسی و مبتنی بر جنسیت؛ برای هرگونه روندهای حقوقی و تلاش‌های پاسخگویی در آینده

در صورت امکان، شناسایی افرادی که مظنون به ارتکاب چنین مواردی از نقض و تخطی هستند، به‌ویژه آنانی که به سطح جرایم مشمول حقوق بین‌الملل می‌رسند، تا پاسخگویی آنان تضمین شود

حمایت از روندهای قضایی و سایر دادرسی‌های مرتبط، از جمله در دادگاه‌های ملی از طریق استفاده از صلاحیت جهانی و دیگر اشکال صلاحیت، و همچنین از طریق نهادهای قضایی بین‌المللی، از جمله روندهای جاری و احتمالی آینده در محکمه بین‌المللی جزایی (ICC) و محکمه بین‌المللی عدالت (ICJ).

ارائه‌ی پیشنهادها برای پایان‌دادن به معافیت و تضمین پاسخگویی، از جمله دسترسی به عدالت، حقیقت و جبران برای قربانیان و بازماندگان؛

ارائه توصیه‌ها برای مقابله با معافیت از مجازات در قبال جرایم جاری و گذشته بر اساس حقوق بین‌الملل و سایر نقض‌های جدی حقوق بشر به شورای حقوق بشر و سایر نهادهای ملل متحد، از جمله شورای امنیت و مجمع عمومی؛ و

همکاری و تکمیل کار گزارشگر ویژه‌ی ملل متحد درباره‌ی وضعیت حقوق بشر در افغانستان و سایر نهادها و مکانیزم‌های ملل متحد

چنین سازوکاری باید دیدگاه جنسیتی و دیدگاه مبتنی بر حقوق کودکان را در کار خود بگنجانند و رویکردی تقاطعی و قربانی/بازمانده‌محور را در سراسر فعالیت‌های خود تضمین کنند. همچنان باید از مشارکت گسترده جامعه مدنی افغانستان اطمینان حاصل شود.

شورای حقوق بشر باید در نشست شصتم خود، مأموریت حیاتی گزارشگر ویژه‌ی ملل متحد در امور حقوق بشر در افغانستان را تمدید کرده و منابع لازم را برای حمایت از آن فراهم آورد. افزون بر این، از تداوم فضای ویژه برای گفت‌وگوی تعاملی ارتقا یافته در مورد وضعیت حقوق بشر، به‌ویژه وضعیت زنان و دختران در افغانستان اطمینان حاصل کند. شورای حقوق بشر باید گام‌های عملی برای پیگیری موثر توصیه‌های گزارشگر ویژه بردارد.

ما، اعضا و ناظران شورای حقوق بشر را فرا می‌خوانیم که بدون تأخیر بیشتر دست به اقدام عملی بزنند و در همبستگی با مردم افغانستان بایستند؛ قربانیان، بازماندگان و خانواده‌های آنان را در تلاش برای دستیابی به عدالت و پاسخگویی حمایت کنند؛ و در کنار مدافعان حقوق بشر که با وجود خطرهای جدی شخصی همچنان به کار خود ادامه می‌دهند، بایستند.

Supported by: National Organisations (alphabetical order)⁷

1. Afghan Canadian Civil Society Forum - ACCSF
2. Afghan Human Rights Defenders in Exile - AHRDE
3. Afghan Journalists in Exile - AJE
4. Afghan Women Coordination Umbrella - AWCU
5. Afghan Women Education and Vocational Services Organization-AWEVSO
6. Afghan Women News Agency - AUNA
7. Afghan Youth in New Era Organization - AYNEO
8. Afghanistan Civil Society Forum Organization - ACSFO
9. Afghanistan Democracy and Development Organization -ADDO
10. Afghanistan Human Rights and Democracy Organization – AHRDO
11. Afghanistan Human Rights Center - AHRC
12. Afghanistan Human Rights Defenders Committee - AHRDC
13. Afghanistan LGBTIQ+ Organisation - ALO
14. Afghanistan Powerful Women Movement - APWM
15. Afghanistan Research & Advocacy Institution for Human Rights - ARAIHR
16. Afghanistan Service, Cultural and Rehabilitation Center — ASCRO
17. Afghanistan Vision Forum 2030
18. Afghanistan Women's Studies Academy (AWSA)
19. Afghanistan Women's Solidarity Movement - AWSM
20. Afghanistan Women's New Future Movement - AWNFM
21. Afghanistan Women's Political Participation Network - AWPPN
22. Afghanistan's Powerful Women's Movement - APWM
23. Alternative Links for Training and Development - ALTD
24. Aria Afghan Media Group - AAMG
25. Armanshahr | OPEN ASIA
26. Assembly of Scientists and Experts of Afghanistan - ASEA
27. AWA Legal and Social Advisory Hub - AWA
28. B-BOLAQ
29. Borderless Amu Movement – BAM
30. Cultural Front of Afghanistan - CFA
31. Civil Society and Human Rights Activists Network - CSHRAN
32. Civil Society and Human Rights Network - CSHRN
33. Civil Society Joint Working Group - CSJWG
34. Community Relief and Care Organization - CRCO
35. Development and Support of Afghan Women and Children Organization -

⁷ ما همچنین حمایت‌هایی از ده‌ها سازمان ملی و سه سازمان بین‌المللی حقوق بشر و بشردوستانه که در داخل افغانستان فعالیت می‌کنند دریافت کرده‌ایم، با این حال به دلیل ملاحظات امنیتی در شرایطی نیستیم که بتوانیم از آن‌ها نام ببریم.

DSAWCO

36. Dialogue Hub - DH
37. Digital Civil Society Institute - Azady
38. Edmonton Hazara Association - EHA
39. Education Defenders Network - EDN
40. Equality and Social Cultural Organization - ESCO
41. Fatema Foundation - FF
42. Fekr-e-Sabz Organization - FSO
43. Femena
44. Feminine Solidarity for Justice Organization - FSJO
45. Generation of Peace Society - GPS
46. Generation Positive - G+
47. HAMRAH
48. Hazara Council of Great Britain - HCGB
49. Human Rights Defenders Plus - HRD+
50. Humanitarian Assistance Empowerment Organization - HAEO
51. Incident Prevention to Assist the People Organization - IPAPO
52. Independent Coalition of Afghanistan Women's Protest Movements -

ICAWPM

53. Lajivard Yolu Research & Policy Center - LYRPC
54. LEARN Afghan
55. Mawoud Academy - MA
56. Multi culturele Vrouwen Vereniging - McVV
57. Nationals Movement Against Discrimination - NMAD
58. Network of Afghan Women in Urban Government - NAWUG
59. New-Naweed Weekly
60. Not To Rigor Organization - NRO
61. Organization for Policy Research and Development Studies - DROPS
62. Par Cultural Center - PCC
63. Pol Non-Profit Organisation - PNPO
64. Progressive Forces of Afghanistan Movement - PFAM
65. Rah-e-Madanyat Daily
66. Rawadari
67. Shahmama
68. Shahrvand Social and Legal Research Organization - SSLO
69. Spontaneous Movement of Afghan Women Protesters - SMAWP
70. Support for Afghan Girl's Education - SAGE
71. Tabesam Cultural and Social Services Institute – TCSSI
72. Terrorism Victims Protection Organization- TVPO
73. The Rahyab Initiative - RI

74. Together for Equality Organization -T4E
75. Tolo Social and Civic Organization - TSCO
76. Transitional Justice Coordination Group - TJCGJ
77. Verband afghanischer Organisationen in Deutschland e.V. - VAFO
78. Wahaj Welfare Organization for Afghanistan - WWOA
79. Window For Hope – W4H
80. Women Advocacy Committee - WAC
81. Women and Children Advocacy Network - WCAN
82. Women Beyond Borders - WBB
83. Women Media Advocacy Group – WMAG
84. World Council of Panjshirians
85. Yaar.e.V
86. Youths Foundation of Democracy Proponents – YFDP

Supported by: International Organizations

1. Amnesty International – AI
2. Asia Democracy Network - ADN
3. Asian Forum for Human Rights and Development - FORUM-ASIA
4. Center for Human Rights Advocacy - CHRA
5. Centre for Dialogue and Progress- Geneva – CDP-G
6. Coalition for Genocide Response - CGR
7. Freedom Now
8. Global Justice Center (GJC)
9. Human Rights Activists Union - HRAU
10. Human Rights Watch - HRW
11. International Bar Association’s Human Rights Institute – IBAHRI
12. International Federation for Human Rights - FIDH
13. International Service for Human Rights - ISHR
14. MADRE
15. South Asia Collective - SAC
16. South Asia Justice Campaign– SAJC
17. South Asians for Human Rights - SAHR
18. The Alliance for the Prevention of Atrocity Crimes - APAC
19. The Duty Legacy - TDL
20. The International Commission of Jurists - ICJ
21. Womens International League for Peace and Freedom - WILPF
22. World Organization Against Torture - OMCT